Biblioteca Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 78 (330) Miercuri 13 Oct. 1954 * 4 pag., 15 bani

Trăiască prietenia Româno-Sovietică

In amintirea Marei Revoluții Socialiste și în semn de adâncă dragoste și recunoștință față de Uniunea Sovietică eliberatoarea noastră, în fiecare an, dela 7 Octombrie și până la 7 Noembrie, poporul nostru sărbătorește, Luna Prieteniei Româno-Sovietice.

Prietenia aceasta continuă traditia de veacuri a prieteniei poporului nostru cu poporul rus care ne-a venit de multe ori în ajutor.

In 1877 ne-a ajutat să câștigăm independența țării noastre. In 1944 fiii marelui popor sovietic și-au jertfit viața pentru eliberarea patriei noastre de sub robia fascistă. Apoi, am primit ajutor continu: mașini necesare dezvoltării industriei, mașini unelte pentru a ușura munca omului pe ogor și a obține roade bogate.

Poporul nostru a avut la dispoziția sa un tezaur de mare preț: experiența de luptă și muncă revoluționară a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a popoarelor sovietice. Datorită acestui ajutor și conducerii Partidului, azi, avem o țară liberă cu o industrie proprie, cu o agricultură înfloritoare. Roadele acestei prietenii, le culegeți și voi copii pentru care statu construește școli, palate și case pionierești, care vă petreceți vacanța la mare sau la munte. Inaintea voastră se deschid porțile unui viitor luminos.

Luna Prieteniei Româno-Sovietice va prilejui poporului nostru să cunoască noile cuceriri ale științei sovietice, să obțină noi rezultate în întrecerile socialiste în întâmpinarea celui de al II-lea Congres al Partidului și de a cinsti așa cum se cuvine ziua Marei Revoluții. Va fi un nou prilej de adâncire a prieteniei cu glorioșii constructori ai comunismului, apărătorii păcii și fericirii oamenilor.

CUM INCOLȚEȘTE SĂMÂNȚA

— Uitați-vă: endospermul, embrionul, epiderma. Embrionul se hrănește cu substanțele nutritive de aci din endosperm și sub influența umezelii străpunge coaja semințel și iese afară, în pământ.

Fetele dela Școala Nr. 50 din București fac fel de fel de aplicații practice la orele de botanică. Acestea toate le ajută să priceapă lesne orice lecție, să învețe cu multă plăcere despre lumea minunată a plantelor...

* * *

In cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. și a zilei de 7 Noembrie

Ne pregătim și noi

In amintirea neînfricaților luptători

De curând în orașul nostru pe strada Brassai Nr. 5, în amintirea eroilor clasei muncitoare a fost dezvelită o placă comemorativă. Pe frontispiciul clădirii stă scris cu litere de aur:

„In această casă s'a ținut între 23—24 Ianuarie 1939 o conferință a Comitetului Teritorial Ardeal și Banat al Partidului Comunist Român, la care au participat neînfricații luptători pentru cauza clasei muncitoare, Ilie Pintilie și Bella Brainer".

Au mers să viziteze locul acesta și pionierii dela Școala maghiară de 7 ani nr. 25. Citind cuvintele inscripției, gândul tuturor era îndreptat către Partidul nostru scump, care a crescut asemenea comuniști ca Bella Brainer și Ilie Pintilie. Ei nu și-au precupețit viața pentruca noi astăzi să trăim zile fericite. Pionierii vor cinsti prin învățătură jertfele neînfricaților luptători comuniști.

Gavril MICU
corespondentul „Scânteii pionierului" în regiunea Cluj

Darul nostru

In clasa noastră toți școlarii și pionierii se pregătesc să întâmpine cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Fiecare vrea ca darul lui să fie cel mai frumos. Zilele trecute întreaga noastră clasă a hotărît să dăruiască Congresului un dar deosebit: „Un mănunchi de note bune numai de 4 și 5". De atunci noi învățăm mai bine lecțiile, suntem atenți la ore și folosim din plin cele 45 de minute. Temele de acasă ni le facem cu grijă. Cât mai multe note bune, acesta vrem să fie darul nostru pentru Congresul Partidului.

Alexandru LISCHIEVICI
Cl. IV-a B.
Școala de 7 ani Nr. 5 — Constanța

Albumul

Lucreția Ilin e pricepută în ale brodatului. Din mâinile ei întotdeauna iese un lucru frumos. Impreună cu ceilalți pionieri dela cercul „Mâinilor Indemânatice" de la Palatul pionierilor, ea brodează acum motive naționale pe coperțile albumului pe care-l vor trimite în dar Congresului. Dar la acest album nu lucrează numai pionierii de la cercul „Mâinilor Indemânatice". Ei mai au și alte ajutoare. Meșterii legători dela cercul de legătorie abia așteaptă să așeze în album filele albe pe care le-au și pregătit. In curînd albumul va fi gata.

Voicu ACHIM
corespondentul „Scânteii pionierului" în regiunea Arad

La culesul bumbacului

Cele 500 de hectare de bumbac ale Gospodăriei Agricole de Stat din comuna Mavrodin, raionul Alexandria, vuiau de larma pionierilor harnici. Porniseră doar brigăzile pionierilor la cules de bumbac și erau în întrecere. Niciuna nu vrea să rămână în urma celeilalte.

Și într'adevăr munca lor a fost plină de roade. Numai în două duminici 60 de pioniere dela Școala Nr. 1 fete au recoltat peste 950 de kgr. de bumbac! Fetele au lucrat cu multă îndemânare și hărnicie. Numai pioniera Alexandrina Jiganie a cules în 5 ore peste 21 kgr. de bumbac. Bine și cu spor au lucrat și pionierii dela Școala de 7 ani Nr. 2 băieți. In cele două duminici ei au strâns peste 900 kgr. de bumbac! Pionierul Mihai Manafu a cules singur într-o zi 19 kgr. de bumbac.

Așa cinstesc pionierii din cele două școli Congresul Partidului și ziua de 7 Noembrie.

Sandu DUMITRU
Activist al comitetului raional U.T.M.-Alexandria

Pentru belşugul celor ce muncesc

Proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al Partidului prevede o dezvoltare însemnată a creşterii animalelor.

Un accent deosebit se pune pe mărirea numărului de oi cu lână fină şi semifină, care la sfârşitul anului 1955, vor trebui să atingă cifra de 4.350.000 capete. Din lâna lor fabricile noastre vor lucra zeci de mii de confecţii frumoase şi trainice pentru oamenii muncii.

La sărbătoarea recoltei

In dimineaţa aceea, pionierii nu mai aveau astâmpăr în casă. Se sculaseră de cu noapte căci aveau de îndeplinit multe sarcini. Doar ziua asta în sat nu avea să fie o zi obişnuită. Trebuia să se desfăşoare sărbătoarea recoltei pentru care se făcuseră atâtea pregătiri. La această serbare muncitorii dela gospodăria de stat, colectiviştii, ţăranii muncitori, aveau să se bucure din inimă de roadele muncii lor.

★

La uşa casei lui Moldovan Nicolae a bătut întâi grupa de pionieri. Au venit să-l felicite pe tovarăşul Nicolae, cunoscut ca fruntaş, apoi l-au poftit să vină la serbarea de după masă şi i-au înmânat o invitaţie.

S'au dus apoi şi la Dragomir Gheorghe, Man Ilie şi la alţii, toţi oameni de vază, fruntaşi în muncă.

După amiază la căminul cultural serbarea a fost plină de veselie. O echipă de cor şi o echipă de dansuri germană au cântat şi au jucat de ai fi dorit să nu se mai oprească.

Multă lume se adunase şi în jurul standului de cărţi agrotehnice sovietice, frumos aranjate într'un colţ al căminului.

Tot în ziua aceea s'au adunat să stea la sfat tehnicienii gospodăriei agricole de stat şi ţăranii muncitori din comună.

La serbarea recoltei au participat peste 500 de oameni. Cei din Apoldul de Sus raionul Sebeş au muncit cu spor şi s'au bucurat din plin la sărbătoarea recoltei.

O întovărăşire nouă

— Intovărăşirea noastră se va numi „Al doilea Congres al Partidului" au hotărît cei din satul Dolheşti-Fălticeni. Era o întovărăşire nouă de curând întemeiată.

Cu mult timp înainte de înfiinţarea întovărăşirii, ţăranii muncitori stăteau adeseori la sfat între ei.

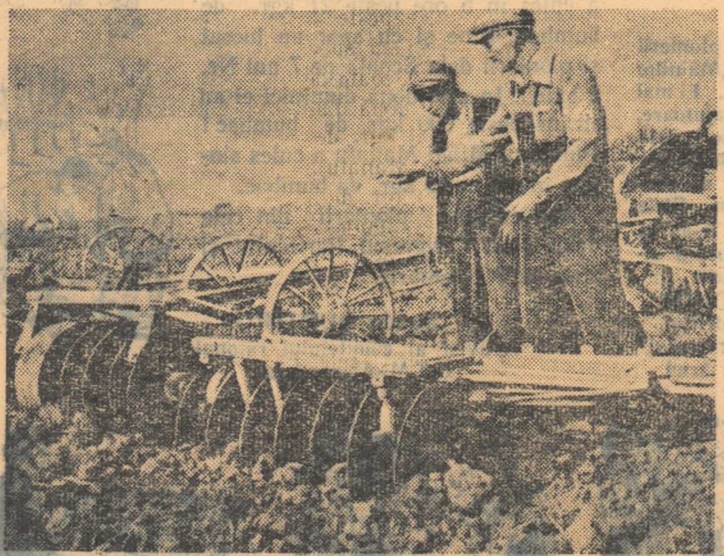
— Vom lucra mai bine pământul, vom avea mai multă roadă, îşi spuneau, dacă ne vom întovărăşi.

Comuniştii din sat, explicau că în întovărăşire vor putea aplica mai uşor metode agrotehnice înaintate şi vor putea lucra pământul cu mijloace mecanizate, chiar din toamna asta.

De bună voie şi-au adunat atunci ţăranii muncitori pământurile şi-au totalizat o suprafaţă de 15,22 ha, cât are întovărăşirea.

Acum vrednicii membrii ai întovărăşirii au început să selecţioneze sămânţa şi să se pregătească pentru muncile agricole de toamnă.

Indrumări preţioase

Zorile nu s'au arătat încă, dar muncitorii gospodăriei agricole de stat din Bucium, regiunea Iaşi, sunt de mult pe câmp. Lucrările de toamnă nu aşteaptă. Până acum ei au desţelenit 20 de ha., şi au pregătit şi terenul pentru însămânţări.

Lucrările trebuie să fie de bună calitate, după toate regulile agrotehnice. Deaceea tovarăşul Mircea Traian îi explică cu răbdare tânărului tractorist Ion Sacu ce trebuie să facă ca munca să meargă bine.

„Tot înainte"

Pionier fii mândru
De cravata ta.
Partidul ţi-a dat-o
Simbol din lupta sa.

In luptă e'nroşită
De sânge curs şuvoi...
Şi-i bucăţică ruptă
Din steagul de eroi.

Roşul ei aprins
Să-ţi aducă aminte,
De cei ce-au învins
Mergând tot înainte!

Muncind în gând cu ea
Să fii mereu'nainte,
Ea-ţi luminează calea
Cu raza ei fierbinte.

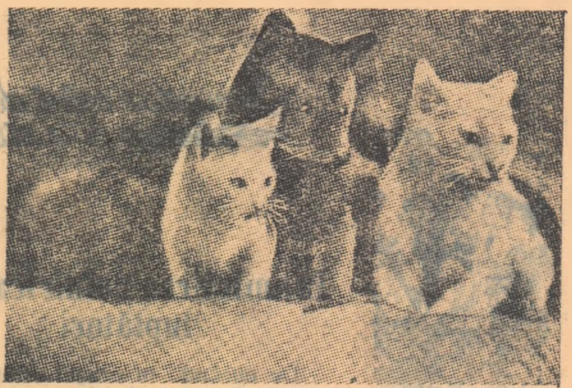
La şcoală şi acasă
Tot primul tu să fii,
Având mereu în minte
Inflăcăratele cuvinte

„Tot înainte!"

Elisabeta SAVULESCU
cl. VII Şc. 59 fete Bucureşti

Curiozităţi ştiinţifice

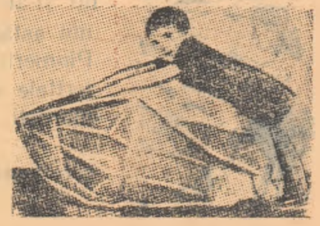
Prieteni ciudaţi

„Astra", o vulpe argintie a născut atâţia pui, încât nu-i mai ajunge laptele pentru toţi. Aceasta s'a întâmplat la ferma de creştere a animalelor sălbatice din colhozul „Munca liberă" din raionul Minusinsk, ţinutul Crasnoiarsc. Cum puteau fi oare salvaţi dela moarte puişorii de vulpe?

G. I. Sirotinin, un crescător de animale cu multă experienţă, a pus doi dintre puii de vulpe lângă o pisică de casă şi aceasta i-a primit bucuroasă în familia sa şi i-a hrănit. Puii de vulpe şi pisicuţele s'au împrietenit şi trăiesc în bună înţelegere jucându-se toată ziua.

Cristalul uriaş

Cunoaşteţi cu toţii fel de fel de cristale: de zahăr, de sare de bucătărie, de funingine... Cristalele acestea sunt însă foarte mici. Dar se găsesc şi cristale uriaşe pe care nici nu le poţi cuprinde cu braţele. Sunt atât de grele încât nici zece oameni nu le pot ridica. Un astfel de cristal se află la Moscova în muzeul de Mineralogie al Academiei de ştiinţe din U.R.S.S. E un cristal de cuarţ găsit în Uralul de Nord. Lungimea lui trece de un metru şi cântăreşte aproape o tonă.

Din școlile noastre

Daruri pentru cei mici

Fetele din clasele mai mari dela Școala de 10 ani Nr. 12 din București lucrează frumoase daruri pentru cei mici: căsuțe, păpuși și alte jucării.

O disecție la zoologie

Era spre seară, când am pornit pe vale în jos, să prind pește. Aveam neapărată nevoie de câțiva pești pentru ora de zoologie. Cu un coș special făcut de mine la cercul „mânilor îndemânatice" am reușit să prind 8 pești. Unul dintre ei, avea aproape 250 de grame.

A doua zi, la ora de zoologie, tovarășul profesor de științele naturii, ne-a vorbit despre pești. Pe tablă ne-a făcut o schemă cu toate organele peștelui. La lecție a fost de folos și borcanul meu, în care pusesem peștii.

Am făcut rost pentru această oră, și de un bisturiu, o pensetă și mai multe plăcuțe de sticlă pe care i le-am cerut tovarășului doctor dela dispensar.

Peștele cel mare, l-am scos din borcan și l-am lăsat puțină vreme afară. După câteva svârcoliri, s'a liniștit. Murise. I-am făcut o tăietură în lungul abdomenului și i-am scos toate organele interne. Fiecare dintre ele a fost pus pe o bucățică de sticlă pentru a fi observat și studiat mai bine.

La ora următoare de zoologie, pentru care aveam de pregătit această lecție, noi am răspuns având în față peștele disecat. Apoi, am fiert peștii, pentru a observa cum este format scheletul.

Acum, scheletul unui astfel de pește se găsește în muzeul școlii noastre.

Mircea JULA
Cl. VII, școala de 7 ani,
Băița — regiunea Hunedoara

Unciulencu

Pe o stradă din Rădăuți, ne-am întâlnit cu un băiat care se ducea acasă cu o pâine. Am intrat în vorbă cu el:

— Cum e la voi la școală?

— Bine.

— Dar profesorii cum sunt?

— Buni.

— Dar instructorul?

— Bun și el.

— Și colegii?

— Toți sunt foarte buni.

— Toți?

— Toți.

— Dar conducătorul detașamentului?

Mă așteptam să spună: „Bun și el", dar băiatul a făcut doar o mișcare cu capul, din care nu se putea ghici nimic și a tăcut. Din clipa aceea nu am mai putut afla nimic dela el.

Mi s'a părut chiar, că a devenit dintr'odată posomorit și că întrebarea i-a redeșteptat cine știe ce nemulțumire ascunsă. Afară de asta, părea și foarte încurcat. Lăsase genele în jos, și doar din când în când îmi arunca, pe furiș câte o privire pătrunzătoare, după care întorcea iar capul repede.

M'am gândit: sau e certat cu conducătorul detașamentului și nu poate să-l sufere, sau conducătorul e un băiat atât de rău, încât îi e și rușine să vorbească despre el.

— In ce clasă ești? l-am întrebat.

— A V-a.

— Și cum îl cheamă pe conducătorul de detașament?

A șovăit o clipă, pe urmă a răspuns:

— Unciulencu Ioan.

A doua zi, m'am dus la liceul de băieți din oraș. Am intrat în clasa V-a. Sunase și băieții ieșiseră în curte, așa că în clasă nu erau decât vreo câțiva. Nu l-am văzut nici pe băiatul cu pâinea.

M'am apropiat de cei vreo cinci, șase pionieri care erau în clasă și i-am întrebat ce fel de băiat e conducătorul detașamentului lor.

— Unciulencu? E cel mai bun din clasă, au răspuns toți.

Mi-au spus pe urmă că Unciulencu este primul la învățătură și că se poartă frumos cu toată lumea. Alt băiat din clasă, Hae, vechiul conducător de detașament, recunoscu singur că acum doi ani, pe vremea când era el conducător, se plimba cu mâinile în buzunare și cu nasul în sus în fața profesorului, în timp ce Unciulencu se poartă acum politicos și cu profesorii și cu colegii. Deaceea lui Hae nu-i era ciudă că nu l-au mai ales pe el și vorbea cu multă bunătate și sinceritate despre calitățile lui Unciulencu. Lui Grich Stern, un băiat care ar fi vrut să fie ales el conducător, Hae îi spuse:

— Tu, băiete, ai firea mea. Deaceea nu ești nici tu bun de conducător.

Un alt băiat din clasă, Adrian Pânzaru, era cu totul de părerea lui Hae și nu știa cum să-l mai laude pe Unciulencu.

M'am gândit că băiatul cu care mă întâlnisem în ajun era cu siguranță certat cu Unciulencu. Dacă toți îl lăudau așa iar el nu spusese nimic, insemna că este invidios.

Deodată, unul dintre băieți strigă:

— Unciulencu, vino încoace!

Și întorcându-se spre mine, îmi arătă:

— Uitați-l pe Unciulencu!

M'am uitat repede și imediat, am înțeles tot. Unciulencu, era băiatul din ajun cu pâinea.

Sonia LARIAN

Inainte de căderea primilor fulgi

Incepeți antrenamentele!

E toamnă. Până ce zăpada va acoperi pământul cu mantaua sa argintie, mai este timp, dar noi schiorii am și început sezonul sportiv. Pe pajiști iarba este încă verde, razele soarelui de toamnă mai sunt calde, noi însă facem antrenamente și organizăm „marșuri pe schiuri".

Este adevărat că aceste excursii se deosebesc de cele organizate iarna, prin faptul că noi le facem... fără schiuri.

Mersul pe bârnă, tăierea lemnelor, munca,

treburile agricole, gimnastica, marșul și fuga, formează puncte din programul de antrenament al schiorului, care-l fac puternic, sprinten și rezistent. Eu schiez de 42 de ani, dar în fiecare început de toamnă îmi încep totuși antrenamentul. Odată cu căderea primei zăpezi îmi pun schiurile. Inima, plămânii și mușchii mei sunt pregătiți în acest timp pentru orice marș sau întrecere pe schiuri.

Antrenamentele trebuie să se facă de două—trei ori pe săptămână, câte o oră în aer liber pe câmp, în pădure, în parc sau pe terenul sportiv.

Asemenea plimbări se pot face și cu grupa de pionieri. Incepeți antrenamentul cu o fugă ușoară parcurgând 70—100 metri, iar apoi formați un cerc și executați timp de 10—15 minute exercițiile din complexul F.G.M.A.

După terminarea exercițiilor de gimnastică mergeți la început cu pas obișnuit, apoi mai vioi și treptat, treptat transformați-l în fugă. In timpul antrenamentului discuțiile sunt interzise; ele împiedică respirația care trebuie să fie corectă: inspirația pe nas și expirația pe gură.

După ce ați fugit 30—40 metri, treceți la un pas accelerat iar apoi din nou la unul normal.

Parcurgeți în felul acesta de două—trei ori, distanța de 150—200 metri.

La primele antrenamente mergeți în pas de marș 2—3 kilometri. Cu timpul însă, puteți mări distanța până la 4—5 kilometri.

Echipamentul schiorului trebuie să fie ușor, cald și larg. După antrenament faceți un duș cald, sau spălați-vă măcar cu apă caldă.

Detașamentul de pionieri trebuie să se îngrijească din timp de inventarul schiorilor. Să verifice schiurile, bețele, încălțămintea și curelele. Tot ce trebuie reparat, reparați din timp. Dacă vreți să vă pregătiți bine pentru întrecerile din iarnă, nu pierdeți acum nicio zi. Incepeți antrenamentele!

V. SEREBREACOV
Maestru emerit al sportului din U.R.S.S.
(Traducere din „Pionierscaia Pravda")

Biletul buclucaș

Ușa se deschise încet, parcă sfioasă și de după ea apăru un cap bălai. Băieții, nici nu întorseseră toți capetele. Pasă-mi-te știau cine poate fi. Să nu credeți însă cumva că băieții dela școala nr. 1 din Târgoviște din cl. VI-a se ocupă cu ghicitul... Nici gând de așa ceva! Ei însă știu prea bine cine întârzie dela ore: Nicolae G.

— De ce ai întârziat Nicolae?, îl întrebă profesorul.

— Păi... acum a sunat tovarășe profesor, răspunse Nicolae stingherit.

— Spune-mi te rog, lecțiile ți le-ai făcut?

— Eu da... adică nu... că, să vedeți, eu n'am fost eri la școală!

— Ei, atunci arată-mi pe cele de alaltăieri.

— Dar nici alaltăieri n'am fost la școală și n'am știut...

Așa se purta dela o vreme Nicolae. Nu numai că întârzia dela lecții, dar precum vedeți, lipsea chiar zile de-a rândul. Nicolae al nostru își petrecea însă vremea cu lucruri „însemnate"! De pildă, poate cineva spune că nu e interesant să joci fotbal în răcoarea dimineții? Dar într'o mică „excursie", până colo la Teiș, câte nu se pot vedea? Trenul pleacă doar în fiecare dimineață... Toate bune.

Un lucru totuși nu era prea bun. In catalog, în dreptul numelui lui Nicolae dădeau mereu buzna notele mici. Parcă numele lui ar fi fost un magnet! Băieții n'au stat nici ei degeaba. L-au criticat pe Nicolae de mai multe ori. Acesta însă le făgăduia întotdeauna:

— De acum n'am să mai lipsesc niciodată! O să vedeți!

E drept că a venit un timp când Nicolae n'a mai lipsit nicio zi. Dar asta nu pentrucă el voia să-și țină promisiunea făcută colegilor, ci din pricina unui bilet.

Să vedeți.

Intr'o zi, dirigintele văzând că Nicolae rămâne tot Nicolae, a scris un bilet părinților pe care l-a pus într'un plic și i l-a dat în mână chiar lui Nicolae.

— Să-l dai lui taică-tău! i-a spus el.

In drum spre casă Nicolae nu-și putu învinge curiozitatea. Desfăcu plicul și citi biletul. Era de rău, ce scria în el! Ce să facă? Să i-l dea lui taică-său nu îndrăznea. Rupse biletul și scrise altul în locul celui rupt.

Până aici totul mergea bine, după părerea lui Nicolae. Dar într'o dimineață pe când mergea cu tatăl său în oraș, se întâlni cu dirigintele clasei.

— Ei, ce noutăți îmi aduceți tovarășe profesor? întrebă tatăl salutând pe diriginte. Am primit biletul dela dumneavoastră! Am fost foarte mulțumit, când am văzut că băiatul învață bine.

Nicolae care se făcea când galben, când roșu, era cât pe ce să cadă jos din picioare...

— Cum? Care bilet? întrebă dirigintele mirat.

— Biletul.. biletul pe care l-ați trimis prin băiat; știți, acela în care spuneați că băiatul învață bine!

Lui Nicolae începu să i se învârtească capul în fața ochilor, ba i se păru că locul unde se găsea începe încet, încet să se scufunde. Vru să mărturisească adevărul, dar văzând mirarea de pe fața dirigintelui înghiți în sec și nu mai putu să mai spună nimic.

— Da, stați îl am chiar în buzunar, mai adăugă tatăl care și el se simțea încurcat. Poftim, citiți și dumneavoastră

„Tovarășe, — scria în bilet — fiul dumneavoastră Nicolae, de câtva timp s'a apucat serios de învățătură. La materiile care rămăsese în urmă acum s'a îndreptat mult. Cât de curând va primi nota 4 la limba română. Când vom ține adunare cu părinții, am să vă chem și pe dumneavoastră și vă rog să participați.

Diriginte, V. B.

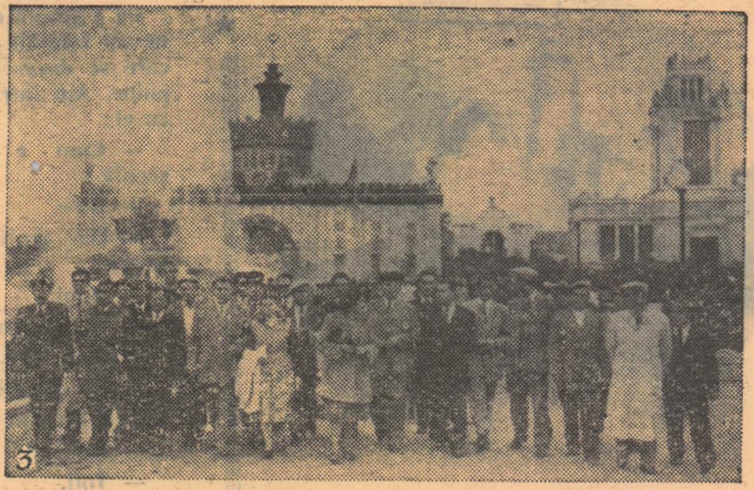
Dirigintele termină de citit și dându-și seama de cele petrecute scăpă biletul din mână, aruncându-și privirile asupra lui Nicolae care înmărmurise...

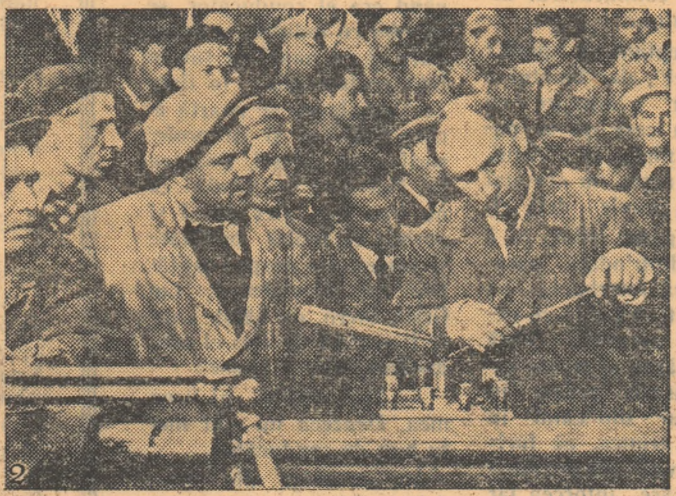
Asta a fost pățania cu biletul buclucaș. De atunci însă s'a mai întâmplat ceva. Nicolae n'a mai lipsit nicio zi dela școală. In catalog au poposit mulți oaspeți noi. Dar Nicolae a început să înțeleagă un lucru: Dece înainte primea numai note mici. Și acest lucru nu-l va uita niciodată.

Gh. NEGREA

Luna Prieteniei Româno-Sovietice

1. — Minunat prilej de încântare ne oferă spectacolele ansamblurilor artistice sovietice care vin la noi. Cine poate uita vreodată spectacolele date de ansamblul „Piatniţki“ „Igor Moiseev“ ori ale teatrului „Mossoviet“? Ele ne aduc prin cântec şi dans imagini ale vieţii frumoase a oamenilor sovietici. In fotografie revedem „Ansamblul artistic din Ural“ în timpul unui spectacol prezentat la Galaţi, în Octombrie 1953.

2. — Oaspeţii sovietici sunt cei mai dragi oaspeţi ai ţării noastre. De câte ori vin la noi ne învaţă atâtea şi atâtea lucruri! Printre oaspeţii sovietici care ne-au vizitat ţara a fost şi vestitul strungar dela „Krasnâi Escavator“ din Kiev, tovarăşul Seminschi. Vizitând uzinele „23 August“ din Bucureşti, a împărtăşit muncitorilor de aici bogate învăţăminte din munca sa.

3. — E o mare fericire să poţi pleca în Uniunea Sovietică, să poţi vedea cu ochii tăi viaţa minunată din Patria Socialismului. Iată delegaţia sindicală a ţării noastre vizitând Expoziţia Agricolă Unională dela Moscova, cea mai măreaţă expoziţie din lume.

DIN CALENDARUL LUNII PRIETENIEI

● Multe iniţiative bune au prins viaţă în şcolile noastre, în zilele acestea când se sărbătoreşte Luna Prieteniei Româno-Sovietice.

Se vor organiza serate literare, după amieze închinate cântecului şi dansului sovietic, basmelor.

● In desfăşurarea Festivalului filmului sovietic vor fi multe filme pentru copii. De un deosebit interes se va bucura filmul „Şcoala curajului“ după cunoscuta povestire a lui A. Gaidar: „Şcoala“.

● La Teatrul de păpuşi al Armatei din Bucureşti se va juca piesa „Nichita, viteazul rus“; la Opera de Stat din Cluj, se vor da mai multe spectacole cu „Tânăra Gardă“.

● Bogat este şi programul sportiv. Ştafeta prieteniei Româno-Sovietice va duce salutul sportivilor noştri, glorioşilor sportivi sovietici.

● In ziua de 10 Octombrie au avut loc mari manifestări sportive pe stadionul „23 August“.

● In Regiunea Autonomă Maghiară se va desfăşura cursa ciclistă „Să întâmpinăm 7 Noembrie“.

Pagini din trecut

ŞTEFAN GHEORGHIU

Ştefan Gheorghiu, fiul meşterului dulgher Năstase din Ploeşti nu s'a bucurat de şcoală, decât câţiva ani. Când împlinise 12 ani intră ucenic la un fierar şi apoi la un dulgher. Grei erau anii de ucenicie. O muncă grea istovitoare apăsa umerii slăbuţi ai băiatului.

Numai când liniştea serii învăluia atelierul, când toată lumea se culca, începeau pentru băiat clipe de adevărată bucurie. La lumina plăpândă a unei feştile, în faţa cărţii de basme deschise, băiatul citea şi nu se mai sătura. Se vedea flăcău voinic, un haiduc adevărat călare pe un murg iute, străbătând potecile tainice ale codrilor de nepătruns. Şi cu ce sete izbea flinta în boieri şi făcea dreptate săracilor.

Creştea Ştefan şi ochii lui vedeau tot mai limpede nedreptatea din juru-i. Zeci de întrebări îi frământau mintea. De ce o mână de oameni care nu munceau, se bucura de toate bunurile vieţii, în timp ce mulţimea care trudea abia avea ce mânca? Căuta răspunsul la tovarăşi mai mari de muncă, în cărţi, citea broşuri, articole care apăreau în ziarele muncitoreşti ale vremii. Ştefan Gheorghiu era de-acum un tânăr de 18 ani. Venea regulat la Clubul Muncitoresc din Ploeşti, îl cunoşteau bine tovarăşii. Era nelipsit dela conferinţele politice. Dintr'un colţ al sălii, tânărul acesta cu ochii larg deschişi, cu fruntea uşor încreţită, părea că soarbe cuvintele vorbitorului. Alteori îl puteai vedea înconjurat de băieţi de o seamă cu el, ucenici sau tineri lucrători.

In anii tinereţii lui Ştefan Gheorghiu — mişcarea muncitorească era încă slab dezvoltată. Este vorba de sfârşitul veacului al XIX-lea şi începutul veacului al XX-lea, când proletariatul nu avea încă propriul său Partid.

De pe atunci, însă, din rândul clasei muncitoare s'au ridicat luptători îndârjiţi, oameni cu inima înflăcărată care şi-au legat viaţa de mişcarea muncitorească. Intre aceştia, preţuit ca unul din cei mai de seamă fruntaşi ai mişcării muncitoreşti, este şi Ştefan Gheorghiu. El şi-a dăruit toată viaţa sa, luptei pentru apărarea intereselor clasei muncitoare.

In 1905 mişcarea muncitorească dela noi, sub influenţa revoluţiei burghezo-democratice din Rusia începu să crească. Sindicatele organizau greve, demonstraţii, muncitorii cereau să se micşoreze ziua de muncă, cereau drepturi şi libertăţi politice.

Ştefan Gheorghiu se avântă în luptă, aşa cum visa încă din copilărie. Avea pe atunci 26 de ani. El îşi dădu seama că proletariatul pentru a câştiga victoria, are nevoie în primul rând de organizare. Cu toată înflăcărarea el porneşte la organizarea în sindicate a muncitorilor din Valea Prahovei.

Odată cu mişcările muncitoreşti au avut loc în ţara noastră şi mişcările ţărăneşti. Foametea şi boala, dările grele, loveau nemiloase în sărăcimea satelor.

In 1907, s'a aprins flacăra răscoalei din Moldova de Nord care cuprinde apoi întreaga Moldovă, Muntenia şi Oltenia.

Cei mai buni fii ai clasei muncitoare printre care se afla şi Ştefan Gheorghiu, au sprijinit răscoala. Dar răscoala fu înăbuşită în sânge de guvernul burghezo-moşieresc. Nenumăraţi muncitori sunt arestaţi şi printre ei şi Ştefan Gheorghiu.

In celula umedă şi izolată, Ştefan Gheorghiu este silit să doarmă pe cimentul gol. Zile întregi este ţinut fără apă şi mâncare. Ii era interzis să ţină legătură cu cei de afară şi nici măcar nu avea voie să citească.

Ştefan Gheorghiu nu era obişnuit să dea înapoi. Voinţa lui de luptă nu putea fi oprită uşor. El izbuteşte să reia legătura cu muncitorii din afară... In ţară se ridicau valuri de proteste ale celor care cereau eliberarea arestaţilor.

In cele din urmă Ştefan Gheorghiu iese din închisoare, dar este grav bolnav, de tuberculoză.

Fără să-i pese de boală, îmbrăcat cu un scurtuc subţire, el colinda însă mai departe ţara pentru a organiza pe muncitori pentru a-i însufleţi la luptă.

In timpul vieţii, Ştefan Gheorghiu s'a aflat totdeauna, acolo unde bătălia de clasă era mai grea.

După moartea lui Ştefan Gheorghiu, elementele revoluţionare au dus mai departe lupta pentru organizarea muncitorilor. Avântul de luptă al maselor în urma marei revoluţii din Octombrie creşte şi în condiţiile acestea se vor constitui primele grupuri comuniste.

Ţelurile pentru care a luptat şi şi-a dat viaţa Ştefan Gheorghiu şi alţi eroi ai clasei muncitoare se înfăptuiesc astăzi în patria noastră. Sub conducerea Partidului nostru, noi înfăptuim azi socialismul.

CONCURSUL DE JOCURI

La 1 Octombrie s'a încheiat „Concursul de jocuri“ organizat de gazeta noastră. La redacţie ne-au sosit peste 700 de scrisori dela pionieri şi şcolari de pe întreg cuprinsul patriei. Publicăm în acest număr deslegările exacte ale jocurilor din primele două serii.

Seria I-a

„Meseriile“

Orizontal: PLANIFICARE — T — REGIZOR — POEŢI — OG — AM — OP — FA — B — A — CA — ET — REN — R — SOL — LABORANT — OR — MATELOT — ES — R — MECANIC — ASO — ZIDAR — PRAF — SANITAR — BRATE — ALECU — AVIATOR — CER — STRUNGARI.

Vertical: PROFESOR — SAC — LEGATOR — ZALE — AG — L — MINER — NI — MEDIC — IZ — LACATUŞ — FO — BRAŢARA — T — IRA — EBEN — RAR — C — MANOLIU — VU — AP — ROC — BIN — RO — AT — PRAG — EE — N — ARATA — TOC — TESATOR — TIPAR — ŞOFERI.

„Locuri din R. P. R.“

1) — Biverb acvatic (5—4) = LACUL ROŞU.
2) — Monoverb... la hotar (4—7) = DUNAREA.
3) — Monoverb din Carpaţi (4—5) = RARAU.

„Joc de litere“

Orizontal: TOPI — ARIN — BROM — ARNO — RAID — AVEA — DURI — EPIC.

Vertical pe coloana I şi III = TABARA DE PIONIERI.

Seria II-a

Din viaţa pionierească

Orizontal: DETAŞAMENT — E — DRAPEL—O—VP— APOI — GV — OOO — AS — TOA — TEMUT — DOAR— AZUR — UMBRA — MIL — BR — ANS — EI — LOCO— AE — N — TABARA — S — TREN — ARAC.

Vertical: DEVOTAMENT — E — POEZII — R — TD — OMUL — TE — ARA — UR — LAN — SAPAT — BOB — APOS — URCA — MEI — DM — ORA — EL — TOBA — AR — N — GOARNA — A — TOVARAŞESC.

„Rebus“

Liniştea-i deplin stăpână
Peste câmpii arşi de soare
Lunca-i goală; la fântână
E pustiu; şi nu se'ngână
Nicio boare.

„In miezul verii“ de **G. Coşbuc**

„Incercaţi singuri“

Orizontal: PITICI — E — RE — EC — SPADA — A — ŢAP — TUS — ELEFANT — RAZE — DO — AT — STER—

Vertical: PEŞTERA — TUS — I — PALAT — DO — AT — STER — G — ATA — T — IE — UNDE — CASTOR.

„Localităţi din Republica Populară Română“.

Monoverb (5—7): CAMPINA
Monoverb (3—7): CARACAL
Monoverb (3—5): — ANINA.
Biverb (6—4) — CAREII MARI.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel 7.81.00 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin“.